

Meddelte vassdragkonsesjoner.

lig overensstemmende med de for A/S Porsa kobbergruber i sin tid approberte statutter.

Samtidig har advokaten meddelt, at det nye selskap blev stiftet på generalforsamling den 27de mars 1922 med en aktiekapital på kr. 400 000,00 fordelt på 400 aktier à kr. 1 000,00, samtlige lydende på navn.

Avskrift av firmaanmeldelsen og vedtektene for det nye «Aktieselskapet Porsa» tillater man sig å vedlegge.

Ved kgl. resol. av 5te mai 1922 er der efter den A/S Porsa kobbergruber i henhold til kgl. resol. av 4de august 1916 meddelte bergverkskonsesjon tillatt overført til A/S Porsa på de i den opprinnelige konsesjon fastsatte betingelser.

Departementet skal bemerke, at der efter vort konsesjonssystem antas å være adgang til å imøtekomme den foreliggende ansøking om overførelse av de A/S Porsa kobbergruber i årene 1916 og 1917 meddelte erhvervs- og leiekonsesjoner på henholdsvis nedre og øvre Porsa vannfall til det nye selskap på de for de tidligere konsesjoner gjeldende betingelser. Der antas i nærværende tilfelle ikke å foreligge almenne eller andre hensyn, som taler imot å meddele tillatelse til sådan overdragelse.

Det nydannede selskap, A/S Porsa, sees å være stiftet med en fullt innbetalt aktiekapital av kr. 400 000,00. Ifølge selskapets vedtekter, som vil bli undergitt departementets approbasjon, skal dets aktier, der samtlige lyder på navn, til enhver tid være på norske hænder (jfr. vedtektenes § 3). Der has fra departementets side ikke noget å bemerke ved det foreliggende utkast til vedtekter, som vil kunne approberes, når konsesjonen for det nye selskap er meddelt.

Idet man nærmere henviser til de foran inntagne opplysninger og uttalelser, vil departementet i tilslutning til det av vassdragkommisjonen anførte kunne anbefale, at begge konsesjoner — av 10de november 1916 og 16de november 1917 — således som ansøkt — tillates overført til det nye selskap, A/S Porsa, på de tidligere gjeldende vilkår, hvorav man vedlegger avtryk.

Det er herved uttrykkelig forutsetnin-

gen, at konsesjonstiden, 80 år, blir også for det nye selskap å regne fra den 10de november 1916 for begge vannfalls vedkommende.

I henhold til det anførte tillater man sig således å

innstille:

1. At den A/S Porsa kobbergruber ved kgl. resol. av 10de november 1916 meddelte konsesjon på erhverv av nedre Porsa vannfall i Kvalsund herred, Finnmark fylke, overdras til det nye A/S Porsa på de i samme konsesjon anførte betingelser.

2. At Arbeidsdepartementet bemyndiges til å overdra den i henhold til kgl. resol. av 16de november 1917 med A/S Porsa kobbergruber avsluttede leiekontrakt vedrørende det staten tilhørende øvre Porsa vannfall i nevnte herred til det nye A/S Porsa på uforandrede betingelser.

11. Volda kommune.

(Regulering av Mørevassdraget i Volda samt fastsettelse av manøvreringsreglement m. v.).

Kgl. resol. av 1ste september 1922.

Gjennem fylkesmannen i Møre er med påtegningsskrivelse av 8de januar 1920 til departementet innkommet et andragende fra Volda formannskap om konsesjon til å regulere Mørevassdraget (Austefjordvassdraget) i Volda for utbygning av et kommunalt elektrisitetsverk i Kolfossen.

Andragendet, datert 12te november 1919, er sålydende :

«Hermed søker Volda kommune um løyve til å regulere Møre vassdraget i Austefjorden i Volda for utbygging for eit kommunalt elektrisitetsverk i Kalfossen.

Reguleringsløyvet gjeld det heile vassdrag.

Med grunneigarane på Osdal, Kalvatn, Mån, Eide og Hjelle er gjort serskilte kontrakter.

Meddelte vassdragkonsesjoner.

Men for regulering av Grøndalsvatnet trengst løyve til å eksproprierer den lut som ligg i Nordfjord. Sjå medsende søknad.

Desutan trengst løyve til å senka Kalvatnet over 2,5 m. Kontraktene gjev løyve til å senka 2,5 til 3 m.; men tunelutslaget ligg 10 m. under vanleg vatshøg.

Skulde det visa seg naudsynlig å taka takst for mindre grunnstykke end anlegget, søkjer kommuna um sovore løyve.

Kart over vassdraget fylgjer.»

Hornindal herredsstyre har avgitt en enstemmig uttalelse i saken av 11te oktober s. å., som er sålydende:

«Herredsstyret har intet imot, at Voldens Herred foretager Regulering av Grøndalsvatnet. Hvad Eiendomsgrænsen angaar faar bli vedk. Grundeieres Sak. Med Hensyn til den saakaldte «Møreelv» saa gaar og har gaat denne til Heggebygden, og forbeholder man sig derfor til denne sin lovlige Ret.»

Ved reguleringssakens oversendelse har Overingeniøren for elektricitetsforsyningen i Møre fylke under 16de december 1919 bemærket følgende:

«Andragendet anbefales innvilgēt, idet betingelsene for koncessjon efter regule-

ringsloven av 14de desember 1917 (kfr. § 5, § 6, andet pkt. og 8 første pkt.) antas å være tilstede. Med hensyn til de i § 5, punkt a, omhandlede planer går jeg ut fra, at damtegninger m. v. i sin tid vil bli forelagt departementet til godkjennelse.»

Fylkesmannen i Møre har ved sakens innsendelse ledsaget andragendet med sin anbefaling.

Det innkomne andragende blev av departementet forelagt vassdragdirektøren, som under 15de september 1920 har uttalt følgende:

«Under 26de februar d. a. har det Kongelige Departement oversendt mig til uttalelse andragende med bilag fra Volda kommune om tillatelse til å regulere forskjellige sjøer i nevnte vassdrag.

Da det medsendte materiale ikke var helt uttømmende har vassdragdirektøren tilskrevet formannskapet direkte efter ytterligere opplysninger. Sådanne er nu kommet og jeg tillater mig på grunnlag av det således foreliggende å avgi den begjærte uttalelse.

Kommunen har projektert regulering i 3 av vassdragets sjøer i den utstrekning det fremgår av følgende tabell:

Sjøens navn	Reguleringshøide				Sum m.	Magasin mill. m. ³
	Opdemning		Senkning			
	m.	til kote	m.	til kote		
Grøndalsvatn, 1ste utbygning	0,5	423,55	9,0	414,05	9,5	8,6
2nen —	3,0	426,05	»	»	12,0	11,4
Osdalsvatn	9,0 ⁷	157,00	3,0	145,00	12,0	6,4
Kalvatn	0,0	70,00	8,0	62,00	8,0	5,4
Anm. Opdemning og senkning er angitt i forhold til uregulert lavvann.						

An m. Opdemning og senkning er angitt i forhold til uregulert lavvann.

Efter utredningen av mars 1919 er følgende fall angitt å være nyttbare:

Grøndalsvatn—Osdalsvatn	259,0 m.
Osdalsvatn—Kalvatn	78,0 »
Kalvatn—Langvatn	46,0 »
Langvatn—Havet	21,0 »
Tilsammen	404,0 m.

Kraftøkningen ved disse fall er ved de ovennevnte reguleringer beregnet å utgjøre tilsammen 5 686 naturhesterkrefter.

Kommunen eier ifølge skrivelse hertil av 19de mars d. a. fallene mellem Osdalsvatn og Langvatn. De øvrige er ennu på private hender men formannskapet antar at

kommunen med tiden vil komme til å kjøpe ogsaa disse fall.

Efter det foreliggende er utbygning av Kolfossen (Kalvatn—Langvatn) iverksatt og på det nærmeste ferdig. Den angis å komme på kr. 1 282 000,00. Med en maskininstallasjon på 1 300 hestekrefter kommer således hver maksimal turbinhestekraft på kr. 987,00 levert ved kraftstasjonens vegg.

I første utbygning inngår regulering av Grøndalsvatn i den for dette byggetrinn i tabellen angitte utstrekning samt ennvidere senkning av Kalvatn.

Annen utbygning som omfatter fallet Osdalsvatn—Langvatn er beregnet å komme på kr. 4 922 000,00, ovennevnte beløp for første utbygning medregnet. Da der er forutsatt installert maskineri for 5 500 turbinhestekrefter kommer således hver maksimal hestekraft på kr. 894,10. Da årgangskraften er beregnet til 2 550 hestekrefter har man således regnet å kunne utta vel det dobbelte i maksimum. I annen utbygning inngår da resten av reguleringen således som denne er karakterisert i tabellen foran. Efter verkets skrivelse av 3dje f. m. forutsettes at annen utbygning og opdemning av Osdalsvatn vil bli påbegynt tidligst om 10 år.

De arealer som vil bli oversvømmet ved reguleringen angis således:

Ved Grøndalsvatn 178 mål almindelig fjellmark bare tjenlig til beite.

Ved Osdalsvatn 28 mål udyrket mark.

Ved Kalvatn blir der ingen opdemning og følgelig heller ingen grunn neddemmet.

Efter utredningen vil ingen almene interesser bli skadet eller forulempet. Flotning finner ikke sted. Den eneste ferdsel som forekommer er at seterfolk ror langs stranden fra damstedet til Grøndalsseteren, et forhold som ikke vil lide ved reguleringen. Omregulering av veien langs Osdalsvatn er oplyst å inngå i planene for den offentlige veibygning.

Der sees å være meningsforskjell om hvorvidt den øverste del av vassdraget kalt «Møreelven» skal rinne til Grøndalsvatn

eller til det sønnenforliggende Hornindalsvassdrag. Volda formannskap anfører i november ifjor at den fra gammel tid har gått til Grøndalsvatn og at den ved demning i løpet er ført over til Heggjabygden. Hornindals herredsstyre bemerker at denne elv går og har gått til Heggjabygden og det forbeholder sig sin lovlige rett til denne.

Vassdragdirektøren anfører vedrørende sakens bygningstekniské side følgende:

For Grøndalsvanns vedkommende foranlediger de innsendte planer av dammene (tørmurdam og jorddam) i det store og hele ingen bemerkning fra min side. Mere detaljerte tegninger med tilhørende beskrivelse av de forskjellige avsnitt forutsettes dog i sin tid innsendt til endelig godkjenning.

I anledning av det innsendte forslag til dam i Osdalsvatn skal bemerkes:

Av tegningene fremgår at denne dam er tenkt utført for en overveiende del av tømur. Vassdragdirektøren finner å burde fremholde, at der ved en såvidt høi dam, som her er projektert (vel 13 m.), vil bli stillet særlige krav til stenens bearbeidelse så der helt igjennem opnåes et betryggende forband. Hvis stenen skulde vise sig mindre god, vil under alle omstendigheter dammens dypere partier bli forlangt lagt helt i cementmørtel.

Såvel for Osdalsvann som for Kalvann savnes tegninger vedkommende senkningsarrangementet (tunneller, lukeschakter med videre).

Til den opstillede beregning over vannføring og kraft har vassdragdirektøren intet særlig å anføre.

Det medsendte forslag til manøvreringsreglement inntatt som bilag til den seneste reguleringsplan er noget kortfattet og antas derfor å burde suppleres. Jeg vedlegger et her utarbeidet utkast som ligger så nær op til det nu vanlige at det antagelig ikke trenger nogen nærmere begrunnelse. Det forutsetter som det vil sees tapping efter elektrisitetsverkets behov, idet dette efter det foreliggende er det eneste av vassdragets fall

som hittil er utnyttet. Når andre fall kommer til, må reglementet drøftes påny, hvorfor det nu bare bør gjøres gjeldende inn til videre.

Efter formannskapetets skrivelse av 19de mars d. å. har de private falleiere ikke fremsatt noget ønske om å delta i reguleringsomkostningene, jfr. reguleringslovens § 5, litra g.

I henhold til ovenstående antas saken å være således forberedt at den kan optas til realitetsbehandling.

De mottatte sakens dokumenter følger vedlagt. Likeså skrivelse fra Volda formannskap og elektrisitetsverket av henholdsvis 19de mars og 3dje august d. å., den siste med bilag. — Endelig følger forslag til bekjentgjørelse.»

Den i vassdragdirektørens uttalelse påberopte tekniske utredning av mars 1919 fra Volda kommunes konsulent, ingeniør F. Kuløy, tillater man sig å vedlegge.

Likesaa vedlegges formannskapetets skrivelser til vassdragdirektøren av 19de mars og 3dje august 1920 tillikemed de heri omhandlede detaljeplaner og omkostningsoverslag vedkommende Mørevassdragets utbygning og regulering.

Det i vassdragdirektørens erklæring paaberopte utkast til reglement for reguleringsdammenes manøvrering tillater man sig å hitsette:

«Utkast

til reglement for manøvrering av reguleringsdammer i Mørevassdraget.

1.

Reguleringsgrensene er følgende:

	Høieste kote	Laveste kote	Reg.høide m.
Grøndalsvatn . .	426,05	414,05	12,0
Osdalsvatn . . .	157,00	145,00	12,0
Kalvatn	70,00	62,00	8,0

Reguleringsgrensene skal betegnes ved faste og tydelige merker ved de enkelte dam-

mer. Merkene skal godkjennes av det offentlige.

2.

Det skal ved manøvreringen has for øie at vassdragets naturlige flomvannføring såvidt mulig ikke forekes. Heller ikke må dets naturlige lavvannføring forminskes til skade for andres rettigheter.

Forøvrig kan vannslipningen inntil videre foregå efter Volda kommunale elektrisitetsverks behov.

3.

Til å forestå manøvreringen antas norske statsborgere som godtas av vedkommende departement.

Damvokternes boliger skal ligge i dammenes umiddelbare nærhet og være forsynt med telefon.

4.

Det skal påseses at flomløpene ikke hindres av is o. l. samt at dammene til enhver tid er i god stand.

Der føres protokoll over dammenes manøvrering, avleste vannstande samt observeres og noteres om det måtte forlanges regnmengder, temperatur m. v. Av denne protokoll sendes ved hver måneds utgang avskrift til vassdragdirektøren.

5.

Mulig tvist om dette reglements forståelse blir å avgjøre av vedkommende regjeringsdepartement.

6.

Forandringer i dette reglement kan kun foretas av Kongen, efter at de interesserte har hatt anledning til å uttale sig.»

Saken har derefter været forelagt Vassdragkommissjonen, hvis uttalelse foreligger i skrivelse, datert 30te november 1920, hvorav hitsettes:

«Vassdragkommissjonen skal bemerke følgende:

Efter det foreliggende vil der ved den

omsøkte regulering innvinnes en kraftmengde på omkring 5700 natur HK. døgnet og året rundt. — På den annen side står skaden og ulempen, som vesentlig er angitt å bestå i at der neddemmes 178 mål almindelig fjellmark bare tjenlig til beite samt 28 mål udyrket mark.

Vassdragkommisjonen antar at betingelsene for at reguleringstillatelse kan meddeles er tilstede, jfr. reguleringslovens § 8.

Med hensyn til betingelsene bemerkes følgende:

De i reguleringslovens § 10,2 opstillede vilkår for at tilladelse kan meddeles Volda kommune på ubegrenset tid antas å være tilstede. For de private falleiere må tilladelsen bli tidsbegrenset. Man foreslår tiden for disse satt til 50 år, jfr. post 1 nedenfor.

Angående spørsmålet om innløsningsrett for staten henvises til kommisjonens uttalelser om regulering av Skarsfjordvassdraget og Litledalselven, den siste datert 26de mai d. å. — De private falleieres andel må under enhver omstendighet staten ha anledning til å innløse, jfr. nedenstående post 2.

Det alt overveiende av reguleringsbasengene ligger efter det foreliggende innenfor Volda kommunes grenser, dog strekker endel av Grøndalsvatn sig inn i naboherredet Hornindal. Av denne grunn og fordi endel av fallene ennå er på private hender kan der formentlig ikke bli spørsmål om helt å sløife avgiften til kommuner, men man foreslår at den settes lavest mulig da kraften i det kommunale anlegg synes å bli så dyr at det ikke bør belastes yderligere mere enn høist nødvendig. Av denne grunn foreslår man avgiften satt til kr. 0,20 til kommunene og en samme sats til staten.

Under drøftelse av vilkår om kraftavståelse, jfr. lovens § 11,15 har man hatt for øie at i alle fall endel av vassdragets fall skal utnyttes til elektrisitetsforsyning, hvorfor det skulde være mindre påkrævet å betinge kraftavståelse til kommuner. Anlegget ligger imidlertid i den innerste del av herredet og forholdsvis nær grensen mot nabo kommunene og det er formentlig ikke utelukket at det kan vise sig hensigtsmessig å

la endel av disse få kraft av søkerens anlegg. De private falleiere må under enhver omstendighet få plikt til kraftavståelse. — Under disse omstendigheter har kommisjonen funnet det rimelig å gjøre lovens krav om kraftavståelse til kommuner gjeldende for samtlige fall. Til staten foreslås betinget 5 pct.

Da veien langs Osdalsvatn vil bli neddemmet må den omlegges før reguleringen i dette vann kan tas i bruk. Hvis ikke veien på det tidspunkt er omlagt, jfr. foranstående opplysning om at den inngår i planene for den offentlige veibygning, bør konsesjonæren tilpliktes å gjøre det. Man har i den anledning i post 12 nedenfor inntatt følgende: «Før reguleringen i Osdalsvatn tas i bruk må veien langs dette omlegges i den utstrekning fylkesveistyret bestemmer.»

De øvrige vilkår trenger antagelig ikke nogen nærmere begrundelse.

I henhold til ovenstående anbefaler kommisjonen at Volda kommune får tilladelse til å regulere Møre vassdraget i det vesentlige overensstemmende med den foreliggende plan og på følgende

Betingelser:

1.

Reguleringskonsesjonen gis på ubegrenset tid.

Dersom vannfall, der ikke tilhører staten eller norske kommuner deltar i reguleringen eller blir medeiere i reguleringsanleggene gjelder konsesjonen for disses vedkommende i 50 år fra konsesjonens datum.

Ved konsesjonstidens utløp tilfaller disse vannfallseieres andel i reguleringsanleggene staten uten vederlag.

Reguleringskonsesjonen kan ikke overdras.

De utførte reguleringsanlegg eller andel deri kan ikke avhendes, pantsettes eller gjøres til gjenstand for arrest eller utlegg uten i forbindelse med vannfall i samme vassdrag nedenfor anleggene.

Anleggene må ikke nedlegges uten statsmyndighetenes samtykke.

2.

I det 35te år etterat konsesjonen er gitt, skal staten kunne innløse de andele i reguleringsanleggene som måtte tilhøre eiere for hvem reguleringstilladelsen er tidsbegrenset. Bestemmelsen om innløsning må være meldt eierne 5 år i forveien.

Innløsningssummen blir å beregne under hensyn til at grunnstykker og rettigheter samt vannbygningsarbeider og hus har en verdi svarende til hvad de bevislig har kostet ved erhvervelsen med fradrag for amortisasjon i 50 år. For annet tilbehør beregnes den tekniske verdi efter skjønn på statens bekostning.

Anleggene skal ved innløsningen være i full driftsmessig stand. Hvorvidt så er tilfelle avgjøres i tilfelle av tvist ved skjønn av uvillige menn på statens bekostning.

Konsesjonæren plikter på sin bekostning å utføre hvad skjønnet i så henseende måtte bestemme.

3.

For den økning av vannkraften, som ved reguleringen tilflyter eiere av vannfall eller bruk i vassdraget skal disse erlegge følgende årlige avgifter:

Til staten kr. 0,20 pr. naturhesterkraft.

Til de fylkes-, herreds- og bykommuner, som Kongen bestemmer kr. 0,20 pr. naturhesterkraft.

Økningen av vannkraften beregnes med utgangspunkt i vassdragets lavvannføring før reguleringen som ansettes til

Grøndalsvatn—Osdalsvatn	0,1 m. ³	pr. sek.
Osdalsvatn—Kalvatn	.. 0,26 »	» »
Kalvatn—Langvatn	 0,40 »	» »
Nedenfor Langvatn	 0,50 »	» »

Ved beregningen av økningen forutsettes det, at magasinene utnyttes på en sådan måte, at vannføringen i lavvannsperioden blir så jevn som mulig. Hvad der i hvert enkelt tilfelle skal ansees som den ved reguleringen innvundne økning av vannkraften

avgjøres med bindende virkning av departementet.

Plikten til å erlegge de ovenfor omhandlede avgifter inntreffer efterhvert som den ved reguleringen innvundne kraft tas i bruk.

4.

Nærmere bestemmelser om betalingen av avgifter efter post 3 og kontroll med vannforbruket samt angående avgivelse av kraft, jfr. post 18 skal, for såvidt de ikke er fastsatt av Kongen, med bindende virkning for hvert enkelt tilfelle fastsettes av vedkommende regjeringsdepartement.

5.

Arbeidet må påbegynnes innen en frist av 2 år etterat konsesjonen er gitt og fullføres innen en yderligere frist av 5 år.

I fristene medregnes ikke den tid, som på grunn av overordentlige tildragelser (vis major), streik eller lockout har vært umulig å utnytte.

6.

Arbeidet skal utføres ved funksjonærer og arbeidere som har norsk innfødsrett eller statsborgerrett.

Konsesjonæren skal ved bygning og drift av anleggene bruke norsk materiell, for såvidt dette kan fåes like godt, tilstrekkelig hurtig og for en pris, som ikke med mere enn 10 — ti — procent overstiger den pris, hvortil materiell kan fåes fra utlandet.

Vedkommende departement kan tilstede undtagelse fra disse regler når særegne hensyn gjør det påkrevet.

7.

Forsikring tegnes fortrinsvis i norske selskaper, hvis disse byr like fordelagtige betingelser som utenlandske.

8.

Arbeiderne må ikke paalegges å motta varer istedetfor penger som vederlag for arbeide eller pålegges nogen forpliktelse med hensyn til innkjøp av varer (herunder dog ikke sprengstoff, verktøi og andre arbeids-

materialer). Verktøi og andre arbeidsredskaper som utleveres arbeiderne til benyttelse kan bare kreves erstattet, når de bortkastes eller ødelegges, og da bare med deres virkelige verdi beregnet efter hvad de har kostet konsesjonæren med rimelig fradrag for slitasje. Hvis konsesjonæren holder handelsbod for sine arbeidere, skal nettooverskuddet efter revidert årsregnskap anvendes til almenntilgjeld for arbeiderne. Anvendelsen fastsettes efter samråd med et av arbeiderne opnevnt utvalg, som i tilfelle av tvist kan forlange saken forelagt vedkommende regjeringsdepartement til avgjørelse.

Konsesjonæren skal være ansvarlig for at hans kontraktører oppfyller sine forpliktelser overfor arbeiderne ved anlegget.

9.

Konsesjonæren er forpliktet til å rette sig efter de bestemmelser som vedkommende regjeringsdepartement gir til motarbeidelse av drukkenskap og smughandel med berusende drikk blandt den befolkning som er knyttet til anlegget.

10.

Konsesjonæren er forpliktet til efter nærmere bestemmelse av medisinalstyrelsen å skaffe arbeiderne den til enhver tid nødvendige lægehjelp og å holde et for øiemedet tjenlig sykehus med isolasjonslokale og tidsmessig utstyr.

Konsesjonæren er forpliktet til å erstatte det offentlige utgiftene ved forsterket politiopsyn.

11.

Konsesjonæren er i fornøden utstrekning forpliktet til på rimelige vilkår og uten beregning av nogen fortjeneste å skaffe arbeiderne og funksjonærene sundt og tilstrekkelig husrom efter nærmere bestemmelse av vedkommende regjeringsdepartement.

Konsesjonæren er ikke uten vedkommende regjeringsdepartements samtykke berettiget til i anledning av arbeidstvistigheter å opsi arbeiderne fra bekvemmeligheter eller hus leiet hos ham. Uenighet om hvor-

vidt opsigelse skyldes arbeidstvist avgjøres med bindende virkning av departementet.

12.

Konsesjonæren er forpliktet til i den utstrekning som fylkesveistyret bestemmer å erstatte utgiftene til vedlikehold og istandsettelse av offentlige veier, broer og kaier, hvor disse utgifter blir særlig øket ved anleggsarbeidet. Veier, broer og kaier, som konsesjonæren anlegger skal stilles til fri avbenyttelse for almenheten for såvidt departementet finner at dette kan skje uten vesentlige ulemper for anlegget.

Før reguleringen i Osdalsvatn tas i bruk må veien langs dette omlegges i den utstrekning fylkesveistyret bestemmer.

13.

Konsesjonæren plikter før arbeidet påbegynnes å forelegge vedkommende departement detaljerte planer med fornødne opplysninger, beregninger og omkostningsoverslag vedkommende reguleringsanleggene således at arbeidet ikke kan iverksettes før planene er approbert av departementet. Anleggene skal utføres på en solid måte. Deres utførelse såvelsom deres senere vedlikehold og drift undergis offentlig tilsyn. De hermed forbundne utgifter utredes av anleggenes eier.

14.

Ved damanleggene skal det tillates truffet militære foranstaltninger for sprengning i krigstilfelle, uten at anleggenes eier har krav på godtgjørelse eller erstatning for de herav følgende ulemper eller innskrenkninger med hensyn til anleggene eller deres benyttelse. Anleggenes eier må uten godtgjørelse finde sig i den bruk av anleggene som skjer i krigsøiemed.

15.

Vannslipningen skal foregå overensstemmende med et reglement, som Kongen på forhånd utferdiger. Norske statsborgere som vedkommende departement godtar, skal forestå manøvreringen. Ekspropriasjons-

skjønn kan ikke påbegynnes før manøvre-
ringsreglementet er fastsatt.

16.

Reguleringsanleggets eier skal etter nærmere bestemmelse av departementet utføre de hydrologiske iakttagelser som i det offentlige interesse finnes påkrevet og stille det innvundne materiale til disposisjon for det offentlige. De tillatte opdemningshøider og de tillatte laveste tapningsgrenser betegnes ved faste og tydelige vannstandsmerker som det offentlige godkjenner.

Kopier av alle karter som konsesjonæren måtte la opta i anledning av anleggene skal tilstilles Norges Geografiske Opmåling med opplysning om hvordan målingene er utført.

17.

Eieren skal uten vederlag for de utførte anlegg finne sig i enhver yderligere regulering i vedkommende vassdrag som ikke forringer den tillatte regulerings effekt.

18.

De vannfalls- og brukseiere som benytter sig av det ved reguleringen innvundne driftsvann er forpliktet til å avgi til den eller de kommuner, derunder også fylkeskommuner, som departementet bestemmer, efterhvert som utbygning skjer, inntil 10 pct. av den for hvert vannfall innvundne økning av kraften (beregnet som angitt i post 3). Staten forbeholdes rett til å erholde inntil 5 pct. av kraften.

Når 30 år er forløpet fra konsesjonens meddelelse kan de kommuner hvis interesser berøres av reguleringen uansett den ovenfor betingede procent for kraftavgivelse og uten hinder av den foran fastsatte begrensning med Kongens samtykke kreve avgitt fra de av vassdragets vannfall der tilhører norske kommuner yderligere kraft såvidt fornødent til å dekke deres eget behov eller til å forsyne deres innvånere med kraft til lys, varme, gårdsdrift, håndverk eller småindustri.

Kraften avgis i den form hvori den produseres. Elektrisk kraft uttas efter departe-

mentets bestemmelse i kraftstasjonen eller fra fjernledningen eller fra ledningsnettet. Avbrytelse eller innskrenkning av leveringen, som ikke skyldes vis major, streik eller lockout, må ikke skje uten departementets samtykke.

Kraften leveres efter en maksimalpris beregnet på å dekke produksjonsomkostningene — deri innbefattet 6 procent rente av anleggskapitalen — med tillegg av 20 procent. Maksimalprisen fastsettes ved overenskomst mellem vedkommende departement og konsesjonæren eller i mangel av overenskomst ved skjønn. Denne fastsettelse kan såvel av departementet som av konsesjonæren forlanges revidert hvert 5te år. Hvis eieren leier ut kraft, og kraften til kommune eller stat kan uttas fra kraftledningen til nogen av leietagerne, kan kommunen eller staten i ethvert tilfelle forlange kraften avgitt til samme pris og på samme vilkår som leierne av lignende kraftmengder under samme forhold.

Eieren har rett til å forlange et varsel av 1 år for hver gang kraft uttas.

19.

Departementet kan under særlige omstendigheter gi en vannfalls- eller brukseier, som ikke er medeier i reguleringsanleggene tilladelse til å benytte driftsvann, som er innvunnet ved reguleringen mot en årlig godtgjørelse til reguleringsanleggenes eier. Denne godtgjørelse skal i tilfelle av tvist fastsettes av departementet.

20.

Reguleringsanleggenes eier underkaster sig de bestemmelser, som til enhver tid måtte bli truffet av vedkommende regjeringsdepartement til kontroll med overholdelsen av de opstillede betingelser.

De med kontrollen forbundne utgifter erstattes det offentlige av reguleringsanleggenes eier.

21.

Reguleringskonsesjonen skal tinglyses i de tinglag hvor anleggene er beliggende. Et

utdrag av konsesjonen skal tinglyses som heftelse på de eiendommer eller bruk i vassdraget for hvilke reguleringen kan medføre forpliktelser.

Vassdragkommisjonen har efter omstendighetene ikke funnet grunn til å betinge godtgjørelse en gang for alle efter reguleringslovens § 13. Videre har man funnet det upåkrevet å opstille krav om midler til almindennende virksomhet og forsamlingslokale, jfr. lovens § 12,4. Det samme gjelder vilkår om fattigfond efter § 12,7 og om sikkerhetsstillelse efter § 12,16 da søkeren er en kommune. Denne omstendighet har også øvet endel innflytelse på utformningen av enkelte av betingelsene.»

Departementet skal bemerke, at den planlagte regulering vil i Mørevassdragets nytbare fallstrekninger på tilsammen 404 fallmeter medføre en kraftøkning av ialt ca. 5700 naturhestekrefter døgnet og året rundt.

Det samlede areal, som vil bli neddemmet ved reguleringen, utgjør 206 mål. Det består vesentlig av fjellmark, kun tjenlig til beite; dyrket mark berøres overhodet ikke ved opdemningen.

Almene interesser antas ikke i nevneverdig grad å berøres av den planlagte regulering. Flotning finner ikke sted, og den ferdsel, som foregår langs stranden fra damstedet til Grøndalsseteren vil efter det oplyste ikke lide ved reguleringens gjennomførelse. Med hensyn til fornøden omlegning av den nuværende vei langs Osdalsvatn kan henvises til den i utkastet til konsesjonsbetingelser § 11, siste avsnitt, inntatte bestemmelse.

Den skade og ulempe, som foretagendet vil medføre antas efter de foreliggende oplysninger å være av mindre betydning i sammenligning med fordelene derved.

Departementet vil således i tilslutning til vassdragskommisjonen anbefale, at konsesjon på regulering av Mørevassdraget meddeles i det vesentlige overensstemmende med den fremlagte plan, idet man forutsetter, at

man i tilfelle vil være bemyndiget til å tillate mindre vesentlige endringer i planen.

Volda kommune er eier av samtlige fall i vassdraget undtagen strekningen mellom Grøndalsvatn og Osdalsvatn samt mellom Langvatn og sjøen,

Ifølge formannskapets skrivelse til vassdragsdirektøren av 19de mars 1920 har de private falleiere ikke ønsket å delta i reguleringsomkostningene.

Andragendet har været bekjentgjort på anordnet måte.

Man har utarbeidet et utkast til konsesjonsbetingelser, der er vedtatt av Volda herredsstyre. Ved fastsettelsen av betingelsene er der tatt hensyn til, at kraften efter det oplyste skal anvendes til lys, varme, gårdsdrift, håndverk og småindustri innen distriktet.

Konsesjonen foreslås derfor i henhold til reguleringslovens § 10, punkt 2, gitt kommunen på ubegrenset tid. For private vannfallseiere, som måtte bli medeiere i reguleringsanlegget, er forslått en konsesjonstid av 50 år, hvorefter vedkommendes andele i reguleringsanlegget skal tilfalle staten uten vederlag.

Som årlige avgifter er betinget til staten kr. 0,20 og til kommuner kr. 0,20 pr. innvunnen naturhestekraft.

Angående kraftavgivelse til kommuner og stat, som anbefales satt til henholdsvis 10 og 5 pct., henvises til utkastets § 18.

Iøvrig kan henvises til utkastets enkelte bestemmelser, som i det vesentlige er overensstemmende med de i den senere tid meddelte konsesjoner for kommunale reguleringsforetagender.

Utkastet til betingelser er sålydende:

Betingelser

for regulering av Mørevassdraget.

1.

Reguleringskonsesjonen gis på ubegrenset tid.

Dersom vannfall, der ikke tilhører staten eller norske kommuner, deltar i regule-

ringen eller blir medeier i reguleringsanlegget gjelder konsesjonen for disses vedkommende i 50 år fra konsesjonens datum. Ved konsesjonstidens utløp tilfaller disse vannfallseieres andeler i reguleringsanlegget staten uten vederlag.

Reguleringskonsesjonen kan ikke overdras uten Kongens samtykke.

Det utførte reguleringsanlegg eller andel deri kan ikke avhendes, pantsettes eller gjøres til gjenstand for arrest eller utlegg uten i forbindelse med vannfall i samme vassdrag nedenfor anlegget.

Anlegget må ikke nedlegges uten statsmyndighetenes samtykke.

2.

For den økning av vannkraften, som ved reguleringen tilflytter eiere av vannfall eller bruk i vassdraget skal disse erlegge følgende årlige avgifter:

Til staten kr. 0,20 pr. naturhestekraft.

Til de fylkes-, herreds- og bykommuner, som Kongen bestemmer kr. 0,20 pr. naturhestekraft.

Økningen av vannkraften beregnes med utgangspunkt i vassdragets lavvannføring før reguleringen, som ansettes til

Grøndalsvatn—Osdalsvatn	0,1 m. ³ pr. sek.	
Osdalsvatn—Kalvatn . . .	0,26 »	—»—
Kalvatn—Langvatn . . .	0,40 »	—»—
Nedenfor Langvatn . . .	0,50 »	—»—

Ved beregningen av økningen forutsettes det, at magasinet utnyttes på en sådan måte, at vannføringen i lavvannsperioden blir så jevn som mulig. Hvad der skal ansees som den ved reguleringen innvunne økning av vannkraften, avgjøres med bindende virkning av departementet efter innstilling av Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesen.

Plikten til å erlegge de ovenfor omhandlede avgifter inntreffer efterhvert som den ved reguleringen innvunne vannkraft tas i bruk.

3.

Nærmere bestemmelser om betalingen av avgifter efter post 2, og kontroll med

vannforbruket samt angående avgivelse av kraft, jfr. post 18 skal forsåvidt de ikke er fastsatt av Kongen, med bindende virkning for hvert enkelt tilfelle fastsettes av vedkommende regjeringsdepartement efter innstilling fra Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesen.

4.

Arbeidet må påbegynnes innen en frist av 2 år efter at konsesjonen er gitt og fullføres innen en yderligere frist av 5 år.

I fristen medregnes ikke den tid, som på grunn av overordentlige tildragelser (vis major), streik eller lockout har vært umulig å utnytte.

5.

Arbeidet skal utføres ved funksjonærer og arbeidere som har norsk innfødsrett eller statsborgerrett.

Konsesjonæren skal ved bygning og drift av anlegget bruke norsk arbeide og norsk materiell forsåvidt dette kan fåes like godt, tilstrekkelig hurtig og for en pris, som ikke med mere enn 10 — ti — procent overstiger den pris, hvortil materiell kan fåes fra utlandet.

Vedkommende departement kan tilstede undtagelser fra disse regler, når særegne hensyn gjør det påkrevet.

6.

Forsikring tegnes fortrinsvis i norske selskaper, hvis disse byr like fordelaktige betingelser som utenlandske.

7.

Arbeiderne må ikke pålegges å motta varer istedetfor penger som vederlag for arbeide eller pålegges nogen forpliktelse med hensyn til innkjøp av varer (herunder dog ikke sprengstoff, verktøi og andre arbeidsmaterialer). Verktøi og andre arbeidsredskaper, som utleveres arbeiderne til benyttelse, kan bare kreves erstattet, når de bortkastes eller ødelegges og da bare med deres virkelige verdi beregnet efter, hvad de har kostet konsesjonæren med rimelig fradrag

for slitasje ved utleveringen. Hvis konsesjonæren holder handelsbod for sine arbeidere, skal nettooverskuddet etter revidert aarsregnskap anvendes til almennyttig øiemed for arbeiderne. Anvendelsen fastsettes efter samråd med et av arbeiderne opnevnt utvalg, som i tilfelle av tvist kan forlange saken forelagt for vedkommende regjeringsdepartement til avgjørelse.

Konsesjonæren skal være ansvarlig for at hans kontraktører oppfyller sine forpliktelser overfor arbeiderne ved anlegget.

8.

Konsesjonæren er forpliktet til å rette sig efter de bestemmelser, som vedkommende regjeringsdepartement gir til motarbeidelse av drukkenskap og smughandel med berusende drikk blandt den befolkning, som er knyttet til anlegget.

9.

Konsesjonæren er forpliktet til efter nærmere bestemmelse av medisinalstyrelsen å skaffe arbeiderne den til enhver tid nødvendige lægehjelp og holde et for øiemedet tjenlig sykehus med isolationslokale og tidsmessig utstyr.

Konsesjonæren er forpliktet til å erstatte det offentlige utgiftene ved forsterket politiopsyn.

10.

Konsesjonæren er i fornøden utstrekning forpliktet til på rimelige vilkår og uten beregning av nogen fortjeneste å skaffe arbeiderne og funksjonærene sundt og tilstrekkelig husrum efter nærmere bestemmelse av vedkommende regjeringsdepartement.

Konsesjonæren er ikke uten vedkommende regjeringsdepartements samtykke berettiget til i anledning av arbeidstvistigheter å opsi arbeiderne fra bekvemmeligheter eller hus leiet hos ham. Uenighet om hvorvidt opsigelse skyldes arbeidstvist avgjøres med bindende virkning av departementet.

11.

Konsesjonæren er forpliktet til i den utstrækning som fylkesveistyret bestemmer,

å erstatte utgiftene til vedlikehold og istandsettelse av offentlige veier, broer og kaier, hvor disse utgifter blir særlig øket ved anleggsarbeidet. Veier, broer og kaier, som konsesjonæren anlegger, skal stilles til fri avbenyttelse for almenheten, forsåvidt departementet finner, at dette kan skje uten vesentlige ulemper for anlegget.

Konsesjonæren skal ombygge veier, broer og kaier, hvor dette nødvendiggjøres ved reguleringen. Videre skal han utføre de foranstaltninger, som fylkesveistyret finner nødvendige for såvidt mulig å avhjelpe skade og ulempe, som for almenheten måtte opstå på is- og vinterveier.

Før regulering av Osdalsvatn tas i bruk, må veien langs dette omlegges i den utstrekning fylkesveistyret bestemmer.

12.

Konsesjonæren er forpliktet til efter bestemmelse av vedkommende departement og på vilkår som dette fastsetter å samarbeide med andre kraftanlegg, når dette finnes hensiktsmessig av hensyn til den almindelige kraftforsyning.

Konsesjonæren plikter på egen bekostning å foreta de forandringer av anlegget, som måtte finnes påkrevet av hensyn til sådant samarbeide. Bestemmelse herom treffes av departementet. Der tas ved avgjørelsen størst mulig hensyn til anleggets økonomiske forhold.

13.

Konsesjonæren plikter før arbeidet påbegynnes å forelegge vedkommende departement detaljerte planer med fornødne opplysninger, beregninger og omkostningsoverslag vedkommende reguleringsanlegget således at arbeidet ikke kan iverksettes før planene er approbert av departementet. Anlegget skal utføres på en solid måte. Dets utførelse såvelsom dets senere vedlikehold og drift undergis offentlig tilsyn. De hermed forbundne utgifter utredes av anleggets eier.

14.

Ved damanlegget skal der tillates truf-

fet militære foranstaltninger for sprengning i krigstilfelle, uten at anleggets eier har krav på godtgjørelse eller erstatning for de herav følgende ulemper eller innskrenkninger med hensyn til anlegget eller dets benyttelse. Anleggets eier må uten godtgjørelse finne sig i den bruk av anlegget som skjer i krigsøiemed.

15.

Vannslipningen skal foregå overensstemmende med et reglement, som Kongen på forhånd utferdiger. Norske statsborgere som vedkommende departement godtar, skal forestå manøvreringen. Ekspropriasjonsskjønn kan ikke påbegynnes, før manøvreringsreglementet er fastsatt.

16.

Reguleringsanleggets eier skal efter nærmere bestemmelse av departementet utføre de hydrologiske iakttagelser, som i det offentlige interesse finnes påkrevet og stille det innvunne materiale til disposisjon for det offentlige. De tillatte opdemningshøider og de tillatte laveste tapningsgrenser betegnes ved faste og tydelige vannstandsmerker, som det offentlige godkjenner.

Kopier av alle karter, som konsesjonæren måtte la opta i anledning av anlegget, skal tilstilles Norges Geografiske Opmåling med opplysning om, hvordan målingene er utført.

17.

Eieren skal uten vederlag for de utførte anlegg finne sig i enhver yderligere regulering i vedkommende vassdrag, som ikke forringer den tillatte regulerings effekt.

18.

De vannfalls- og brukseiere, som benytter sig av det ved reguleringen innvunne driftsvann, er forpliktet til å avgi til den eller de kommuner, derunder også fylkeskommuner, som departementet bestemmer, efterhvert som utbygning skjer, inntil 10 pct. av den for hvert vannfall innvunne økning av kraften (beregnet som angitt i post

2). Staten forbeholdes rett til å erholde inntil 5 pct. av kraften.

Når 30 år er forløpet fra konsesjonens meddelelse kan de kommuner hvis interesser berøres av reguleringen uansett den ovenfor betingede procent for kraftavgivelse og uten hinder av den foran fastsatte begrensning med Kongens samtykke, efterhvert som kraft blir ledig, kreve avgitt fra de av vassdragets vannfall, der tilhører norske kommuner, yderligere kraft såvidt fornødent til å dekke deres eget behov eller til å forsyne deres innvånere med kraft til lys, varme, gårdsdrift, håndverk eller småindustri.

Kraften avgis i den form, hvori den produceres. Elektrisk kraft uttas efter departementets bestemmelse i kraftstasjonen eller fra fjernledningen eller fra ledningsnettet. Avbrytelse eller innskrenkning av leveringen, som ikke skyldes vis major, streik eller lockout, må ikke skje uten departementets samtykke.

Kraften leveres efter en maksimalpris beregnet på å dekke produksjonsomkostningene — deri innbefattet 6 procent rente av anleggskapitalen — med tillegg av 20 procent. Maksimalprisen fastsettes ved overenskomst mellem vedkommende departement og konsesjonæren eller i mangel av overenskomst ved skjønn. Denne fastsettelse kan såvel av departementet som av konsesjonæren forlanges revidert hvert 5te år. Hvis eieren leier ut kraft, og kraften til kommune eller stat kan uttas fra kraftledning til nogen av leietagerne, kan kommunen eller staten i ethvert tilfelle forlange kraften avgitt til samme pris og på samme vilkår som leierne av lignende kraftmengder under samme forhold.

Eieren har rett til å forlange et varsel av 1 år for hver gang kraft uttas.

19.

Departementet kan under særlige omstendigheter gi en vannfalls- eller brukseier, som ikke er medeier i reguleringsanlegget, tillatelse til å benytte driftsvann, som er innvunnet ved reguleringen mot en årlig

godtgjørelse til reguleringsanleggets eier. Denne godtgjørelse skal i tilfelle av tvist fastsettes av departementet etter innstilling fra Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesen.

20.

Reguleringsanleggets eier underkaster sig de bestemmelser, som til enhver tid måtte bli truffet av vedkommende regjeringsdepartement til kontroll med overholdelsen av de opstilte betingelser.

De med kontrollen forbundne utgifter erstattes det offentlige av reguleringsanleggets eier.

21.

Alle heftelser, som hviler på anlegget, faller bort, når og i den utstrekning dette i henhold til reguleringskonsesjonen går over til staten efter post 1.

22.

Reguleringskonsesjonen skal tinglyses i de tinglag, hvor anlegget er beliggende. Et utdrag av konsesjonen skal tinglyses som heftelse på de eiendommer eller bruk i vassdraget, for hvilke reguleringen kan medføre forpliktelser.

Det av vassdragdirektøren utarbeidede utkast til manøvreringsreglement, som er referert ovenfor, har været oversendt fylkesmannen for å forelegges Volda kommune og mulige andre interesserte til uttalelse.

Utkastet blev av fylkesmannen tilstillet Volda formannskap, som videre oversendte saken til behandling av kommunens sakfører, R. Jacobsen. I skrivelse av 23de juni 1922 har overrettssakfører Jacobsen på Volda kommunes vegne meddelt, at kommunen intet har å innvenne mot det av vassdragdirektøren utarbeidede utkast til manøvreringsreglement for reguleringen.

Under henvisning hertil vil departementet i henhold til § 15 i konsesjonsutkastet

anbefale det av vassdragdirektøren avgitte utkast til reglement fastsatt, som gjeldende inntil videre.

I skrivelse av 23de juni sistl. har overrettssakfører Jacobsen på vegne av Volda kommune, dessuten ansøkt om, at der må gis tillatelse til, at de av reguleringen berørte eiere og rettighetshavere kan innstevnes til ekspropriasjonsskjønnet på den måte, som er foreskrevet for almenningssaker i lov av 9de juli 1851 § 1, jfr. lov om vassdragsreguleringer av 14de desember 1917 § 16, 1. Til begrunnelse herfor anfører han, at det er påkrevet, at kommunen får denne tillatelse, både fordi det er ganske ugjærlig for kommunen å finne rede på hvilke eiere og rettighetshavere berøres av reguleringen — særlig gjelder dette de eiere og rettighetshavere, som hører Nordfjord til — og fordi det, selv om man efter meget arbeide muligens kunde finne rede på forholdet, i ethvert fall vil påføre kommunen uforholdsmessige utgifter å stevne hver enkelt eier og rettighetshaver.

Departementet finner efter det oplyste, at der for tilfellet kan være grunn til å anvenne den for almenningssaker foreskrevne fremgangsmåte angående bekjentgjørelse og stevning til reguleringsskjønnet.

Man vil derfor anbefale, at der i medhold av reguleringsloven av 14de desember 1917 § 16, 1 treffes bestemmelse om, at eiere og rettighetshavere ved reguleringsbassengene kan stevnes til ekspropriasjonsskjønnet på den måte, som er foreskrevet for almenningssaker i lov av 9de juli 1851 § 1, jfr. lov nr. 3 av 16de juli 1920, avsnitt V.

Man tillater sig således å

innstille:

1. Det tillates i medhold av lov av 14de desember 1917 om vassdragsreguleringer Volda kommune å foreta regulering av Mørevassdraget i det vesentlige overensstemmende med fremlagt plan og på de i Arbeidsdepartementets foredrag av

- 1ste september 1922 inntatte betingelser.
2. Der fastsettes som gjeldende inntil videre reglement for manøvrering av reguleringsdammene overensstemmende med det i Arbeidsdepartementets nevnte foredrag inntatte utkast.
 3. Det bestemmes i medhold av reguleringslovens § 16, punkt 1, at stevning til ekspropriasjonsskjønnet i anledning av reguleringen kan skje på den i lov av 9de juli 1851 § 1, jfr. lov nr. 3 av 16de juli 1920, avsnitt V, for almenningssaker foreskrevne måte.

12. Kvam kommune.

(Regulering av Kaldestadvassdraget i Hardanger samt fastsettelse av manøvreringsreglement m. v.).

Kgl. resol. av 8de september 1922.

Fra styret for Kvam kommunale elektrisitetsverk er til departementet gjennom fylkesmannen i Hordaland innkommet et andragende, datert 28de november 1921 om tillatelse til regulering av Kaldestadelven (Krokavatnet) i Kvam herred, Hardanger.

Andragendet er sålydende:

«Under 4de juli 1919 innsendte Kvams kommunale elektrisitetsverk til det ærede Arbeidsdepartement en ekspropriationsskjønnsstevning med begjær om at faa opnævnt skjønnsnevnd til en takstforretning i anledning erhvervelse av ret til regulering av Krokavatnet, som danner vandbassenget for bygdens elektrisitetsverk. Da der imidlertid ikke i forveien var erhvervet konsesjon til regulering av vatnet, sendte det ærede departement under 17de juli 1919 papirerne tilbake med bl. a. bemerkning om, at forsaavidt den paatænkte regulering agtedes gjennomført, antokes det at ville bli nødvendig at søke kongelig tillatelse til foretagendet i medhold av enten reguleringsloven av 14de december 1917 eller vassdragslovens § 25. Saken har siden den gang været stillet i bero for at oppbie utfærdi-

gelse av reguleringskarter m. v. vedkommende Kaldestadelvens vassdrag. Da saadanne karter m. v. nu er tilveiebragt — de medfølger her — tillater undertegnede styre for Kvams kommunale elektrisitetsverk sig i henhold til given fuldmagt fra herredsstyret at søke om kongelig tillatelse til at foreta regulering av Krokavatnet i medhold av vassdragslovens § 25 eller forsaavidt det ærede departement skulde finde at denne ikke strækker til — da i medhold av reguleringsloven av 14de december 1917, idet man med denne ansøking tillater sig at stille krav om at maatte faa tillatelse til ved lovligt ekspropriationsskjøn at kunne erhverve ret til at opdamme vatnet 3,2 meter og sænke det 10,8 meter.

Hvad vi for det første agter at gjøre er at ta sækning av vatnet ca. 2,8 meter til kote 590 (se kartblad 2 og 3) ved at rense op elveløpet, rive ned den gamle dam ved utløpet og føre den nye dam, som blir liggende ved utløpet av helen straks nedenfor vatnet, op til kote 593. Derved vil vi forhaabentlig være sikret tilstrækkelig vand i bassenget til de længere tørketider til drift av det nuværende elektrisitetsverk paa 400 hk.

Vi vil vente med at gaa til yderligere utbygning av elektrisitetsverket i haab om billigere tider, men derimot haster det med at erhverve reguleringsret i Krokavatnet baade fordi den nuværende dam ikke sikrer os tilstrækkelig vand i bassenget i længere tørketider og fordi selve dammen paa grund av sin skrøbelighet maa ombygges.

Til bedømmelse av forholdene tillater man sig at henvise til medfølgende projekt og karter, utfærdiget ved overingeniør Per Lægroid.

Man skal videre tillate sig at oplyse følgende:

Da kommunen for 10 aar siden erhvervet hjemmel paa Kaldestadelven av opsitterne i gaardene Kaldestad og Sandven, erhvervet man samtidig opdæmnings- og sækningsret i Krokavatnet av opsitterne i Sandven, som eier endel av landet, som støter